

Közben a klasszikusok...

Őszel új képregények valószínűsége van kilátás, és mivel lapzárta-kor ezekből még előzetest sem láthatunk, nézzünk bele a külföldi és hazai klasszikus képregények kiadásának helyzetébe.

Apró eltérésektől eltekintve időrendben halad az ókori kis gall faluban játszódó történetek sora, és éppen most tartunk a legjobb epizódoknál. Az 1970-es évek elején az Asterix-történeteket heti folytatásokban közlő *Pilote* már alaposan kintette a „gyermekmagazin” címét, olvasói felcseperedtek, és felnőttbb tartalmakra vágytak. A lap elkezdett reagálni a napi aktualitásokra, és bár maga René Goscinny ebből kevéssé vette ki a részét, mégiscsak ő volt a főszerkesztő, aki jóváhagyta az irányt. Ő viszont rajzolótársával, Uderzóval együtt inkább beleszótt a történetekbe azokat a társadalmi jelenségeket, amelyek foglalkoztatták a közvéleményt, persze mindig a rá jellemző áttételekkel.

Goscinny receptje látszólag egyszerű, hiszen minden epizódban egy vagy két témát emel ki, és egy vagy két különleges szereplőt állít Asterix, Obelix és a többiek útjába, ám csak egy dologban lehetünk biztosak: a történet a hagyományos lakomával ér véget. A rabszolgatartást a bizalmi

állások betöltésének sajátos gyakorlatával, a franciáknál elképesztő méretet öltő asztrológia-ipar leleplezését a politikai pánikkeltéssel, az etnikai kisebbségek autonómia-törekvéseit a politikai korrupcióval párosítja, és minden alkalommal olyan felejthetetlen karaktereket teremt, mint Tifus, a luxus-rabszolgakereskedő, Sunyix, a látnok vagy Ocatarinetabellacsicsix, a korzikai törzsfőnök.

Asterix 18: Caesar babérkoszorúja, 19: A látnok, 20: Asterix Korzikán. Színes, kötetenként 44 oldal, puhafedelel. Kiadó: Móra.

Szintén Goscinnynek köszönhető a magyar kiadásban jubileumiként megjelent Lucky Luke-epizód, amely szokás szerint a klisék kiforgatásával alakít sztereotipikus szerepekből egészen egyedi karaktereket. A vadnyugatra újonnan érkező európaiak beavatása gyakori és hálás téma a westernekben. A valóságban az áldozatoknak nehezükre eshetett megérteni, mi a vicc a mai gólyatáboros szertartásoknál lényegesebb durvább próbatételekben. De mi lenne, ha a szórakozni vágyó helyiek egy olyan alannyal találkoznának, akit nem izgatnak a zaklatások? Például egy neveltetésétől fogva szinte flegmatikusan hidegvérű angol lorddal? Ilyen és hasonló csa-

varokkal tette örökké emlékezetessé Goscinny az eredetileg 1967-ben megjelent epizódot, amelyből a hazai kiadó kivételesen keménytáblás változatot is készített, korlátozott példányszámban.

Közel harminc év után jutott eszébe a rajzoló Morrisnak és a Goscinny halála utáni írók közül Léturgie-nek és Yannak, hogy Waldo Badmington és egykori inasa, Jasper történetét akár folytatni is lehetne. Meg is csináltak egy jó kis szórakoztató képregényt, amit biztosan sokan élveznek – de leginkább azok, akik nem ismerik az „előzményt”. Egy francia olvasói véleményt idézve: a *Klondike* nagyon jó olvasmány gyerekeknek, de hiányzik belőle mindaz, amitől *A zöldfülű* a felnőttek számára is élvezetes volt.

Lucky Luke 25: A zöldfülű, 26: Klondike. Színes, kötetenként, 44 oldal. Kiadó: Pesti Könyv.

A Zórád Ernő-sorozat a megszkott tempóban, évi két kötettel folytatódik. A véletlen úgy hozta, hogy a két legújabb rész

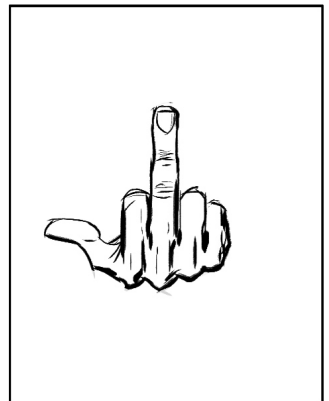
eredetileg pont egymást követően jelent meg a *Füles* rejtvénymagazinban, 1967-ben. Mindkettőnek remek a rajzai, és mindkét adaptációban felismerhetők Cs. Horváth Tibor jellegzetes hangsúlyai és kihagyásai. Utóbbiak persze csak azoknak tűnnek fel, akik nem ismerik Móricz Zsigmond illetve Walter Scott eredeti művét, és a képregények hatására sem szerzik be azonnal a rejtvényeket.

Az elszegényedett középnemes-családból származó Zórád minden bizonnyal személyes élményanyagból is táplálkozva ábrázolta korhú módon a *Forró mezők* szereplőit, ruházatát és díszleteit, a krimibe álcázott társadalomkritika azonban melodramává lényegült át. Az *Ivanhoe* esetében kevésbé zavaró, hogy romantikus kalandképregénnyé egyszerűsödött a történet, hiszen az eredeti sem volt valami precíz a történelmi hűség tekintetében.

Forró mezők, Ivanhoe. Fekete-fehér, kötetenként 44 oldal, puhafedelel. Kiadó: Nero Blanco Comix.

BAYER ANTAL

NÉMETH GYULA SCI-FI-KLASSZIKUSOK RÖVIDEN

ELPUSZÍTHATATLANOK (1988)